

HOMILIA EN EL CENTENARI DE LA MORT DEL SERVENT DE DÉU JOAQUIM ROSSELLÓ FERRÀ, FUNDADOR DELS MISSIONERS DELS SAGRATS CORS

Església dels Sagrats Cors (Palma), 20 de desembre de 2009

Estimats germans:

Que bé s'escau en el quart diumenge d'Advent, estimats missioners dels Sagrats Cors, parlar del vostre fundador quan s'acompleix el centenari del seu traspàs! I més enllaçant directament amb l'evangeli que acabam d'escoltar, en què Maria es fa missionera per anar a portar Jesús, que Ella mateixa porta en el seu si, als qui esperaven amb zel i ànsia la vinguda del Messies promès. Aquells familiars, que ho eren molt més encara per la comunitat de fe i d'esperança que no per la sang i altres lligams purament humans. Ella, des de Galilea, torna a la Judea, on havia de néixer el Messies segons la profecia de Miquees que hem escoltat també a la primera lectura. I hi arriba el Messies per primera vegada abans de néixer, encara que no a Betlem sinó a Ain-Karim, i hi duu la salvació, la Bona Nova, allò que només pot dur el Messies, que és el bé i la felicitat plenes, els dons de Déu en plenitud. Ja arribarà a Betlem pels camins insospitats de la Providència a través de les disposicions dels governants humans.

No altra cosa volgué fer el Pare Joaquim Rosselló, fundant una Congregació de Missioners, que preparar comunitats de predicadors de l'Evangelí, portadors de Jesús, que anassin a anunciar el Salvador i la Salvació per tot arreu, pensant sobretot en les missions populars d'aleshores en els pobles ja cristians. I a imitació de Maria i amb la inspiració del seu Cor, que és la que més i millor coneix i pot conèixer el Cor del seu Fill i, com acabam de veure, és així mateix la més diligent a fer-lo proper als altres. En els Cors de Jesús i de Maria hem de viure tots sempre i en Ells tenim, benvolguts missioners, l'exemple i el fonament de tan gran tasca, la força per a dur-la a terme, la raó de ser i d'existir abans de qualsevol altra. Aprenquem d'estimar a la seva escola, a l'escola de la Sagrada Família, que celebrarem en aquest temps de Nadal que s'acosta i que enaltí tant el Servent de Déu Pau VI a Natzaret, en aquell memorable pelegrinatge seu a Terra Santa, el primer d'un Papa dels temps moderns.

I a la segona lectura teníem l'altra gran característica messiànica, la de l'entrega, la del sacerdocí. L'oblació que suposa l'Encarnació, l'entrada dins el món i dins la història del Fill de Déu, de la seva Paraula eterna. Ben oportú és contemplar-la enmig de l'Any Sacerdotal que ha volgut convocar i establir el nostre Sant Pare Benet XVI. En aquest Any Sacerdotal cobren un relleu i una importància especialíssima les figures destacades en l'espiritualitat sacerdotal i, per tant, la del Pare Rosselló, el nostre Servent de Déu. Que és de gran la seva vivència del sacerdocí, que bé que va entendre què és l'entrega i l'oblació! I ho va fer, podríem dir, en distints "estats" sacerdotals. Primer com a membre del clergat diocesà, després a la Congregació de l'Oratori de Sant Felip Neri, llavors en la vida de recés i solitud i finalment en la fundació d'una nova família religiosa, precisament de clergues regulars, destinada a

promoure la santificació sacerdotal en comunitats predicadores, evangelitzadores, missioneres, que feliçment ha pogut arribar a terres de primera evangelització, on coneix avui la florida de vocacions.

Ell va aprendre i ens ensenya que hem de predicar allò que hem conegut i après en la intimitat dels Cors de Jesús i de Maria. I això vol dir que l'hem de cultivar, que hem de dedicar temps a la pregària, a la contemplació, a l'amistat amb Déu, al tracte d'amistat amb Ells, font de la nostra actuació i compromís. El Pare Joaquim Rosselló va ser una gran ànima contemplativa, amant de la soledat "sonora" de Sant Joan de la Creu, plena de Déu, i justament per això va poder ser una gran ànima apostòlica un missioner atent i compromès amb la caritat, amb les necessitats del proïsme i un savi i prudent director espiritual, com reconegueren persones de qualsevol classe i condició, a tall d'exemple un capellà tan polifacètic com mossèn Antoni Maria Alcover, de qui destacadament recorda el Pare Amengual que afirmà del P. Joaquim Rosselló: "És l'homo que jo he conegut amb més poques ombres i fosques d'imperfeció i amb més claretats i resplendors de virtut i perfecció evangèlica."

És important, germans, redescobrir el ministeri de l'acompanyament espiritual, tan lligat, encara que indirectament, al de la confessió. La vostra Congregació hi ha destacat. En molts àmbits eclesials s'està redescobrint. És una gran ajuda per al discerniment vocacional, i sol ser un dels camins ordinàriament de gran ajut per a la santificació en qualsevol estat o situació de seguiment del Senyor.

No en parlem del ministeri de la Reconciliació, do del Senyor per a foragitar el pecat, curar tantes nafres espirituals i ajudar a crear la humanitat nova, redimida per Jesucrist, la que la seva gràcia i el seu perdó, el seu Esperit, fan possible. Siguem, estimats missioners, els "ambaixadors de Crist per a la Reconciliació" que volia Sant Pau, els ministres de la misericòrdia del Cor de Jesús que volia el vostre fundador.

Prosseguim en la tasca evangelitzadora, missionera, plens de caritat i compromís amb la humanitat, especialment en temps de crisi, desitjosos de predicar des de la Paraula de Déu, bevent de l'aigua pura de la nostra fe catòlica: en la mateixa Sagrada Escriptura, així com en la Litúrgia, els escrits dels Sants Pares i el Magisteri de l'Església. És il·lustratiu en aquest respecte com un dels biògrafs del Servent de Déu, el pare Thomàs, recull que resant l'Ofici en companyia dels primers missioners els feia fixar en passatges dels Sants Pares adients per a la predicació.

Demaneu al Cor de Jesús, "en qui hi ha tots els tresors de la saviesa i la ciència de Déu", aquestes gràcies i totes les que necessitem. Des del Cor de Maria, la gran escola del seu seguiment, i comptant amb la seva intercessió tan poderosa, com també amb la del Servent de Déu i la dels missioners que ja gaudeixen a la Casa del Pare contemplant-lo cara a cara. I demaneu-li que, si és la seva voluntat, el glorifiqui per a bé i exemple de la nostra Església i de l'Església Universal.

I ara, quan ja som a prop de Betlem, “casa del pa”, i del Pa eucarístic en aquesta celebració, quan hem vist una de les primeres visites salvífiques del Cor humà, abisme de misericòrdia divina, del nostre Salvador, carn de la carn de Maria i, per tant, Cor del seu Cor, acabem suplicant-li amb el salmista i la mateixa litúrgia d'aquests dies: “Visitau-nos amb la vostra salvació, perquè vegem els béns que prepareu als vostres elegits, perquè ens alegrem amb l'alegria de la vostra gent, perquè ens gloriem, tan sols, en la vostra heretat.” Així sia.